

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606201280/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Nej», sagde Henriette og lo tilligemed alle de andre, »saa skal vi jo give Bøller, som vi køber hos Kjøbmanden.»

»Aa, nej, dér skuld' I ha' set i Yokkehame!» udbød Stamherren. »Saa kom vi forbi saa'en en Shop —»

»Hvad for en een?» spurgte Pigebørnene.

»Aah, saen en Butik eller Knajpe — heller da en Bule, og dér sad saa mange Tøser — saa kom de springend' ud efter os i djer bareste Særker, og vi løb for dem, det vi kund', ned til Skibet.»

Hverken Fortælleren eller Tilhørerne tænkte paa eller forstod, hvor upassende Sammenhængen var. Kun Karl blev blussende rød.

»Kom I saa først til Skibet?» spurgte Henriette.

Oh ja, de flest' af os. Men det er ellers int' noe at snakke om.»

Karl kunde ikke lide, at Henriette saa tit var den, der svarede Stamherren eller spurgte ham. Og det var saa sært at se disse blode Bevægelser, hun altid havde, f. Ex. med at lægge Hovedet lidt tilbage, naar hun spurgte eller lo, — se dem brugt i Samtale med Stamherren. Han kunde bedre lide Annas Væsen overfor Stamherren. Hun saae saa fast paa ham, men sagde ikke ret meget.

»Du siger »Yokkehame», men i Erslevs Geografi staar der »hama»,« bemærkede Henriette.

»Yokkehame?» raabte Stamherren paa sin forskrækkende Maade.

»Og saa lyder det, ligesom naar Du siger »Goddag!» Det er, ligesom Du sagde: Nu ta'er jeg Dig!»

»Aa Fanden! sikke noe Sludder, Du kan finde paa!»

»Det maa da være rigtigst, saadan som Stamherren kalder Byen,« sagde Anna, »for saadan siger de vel paa selve Stedet.»

»Yokkehame — ja, saen siger di alftidet paa Stedet — Hvem blev først taget? Det blev Ellen. Saa skal Du vær' Røver, Ellen!»

I næste Øjeblik var Selskabet spredt for alle Vinde. —

Paasken kom lige i Begyndelsen af April. — Det var nogle stille og dog sært bevægede Dage. Stamherren skulde jo konfirmeres Søndagen efter Paasken, og om Mandagen skulde han rejse hjem.

I de Uger, der var gaet siden hans Ankomst, var Stamherren helt blevet entret og erobret af Livet i Holting. Han syntes ubetinget, at det var de første egentlige Mennesker, han i sit Liv her havde truffet